

Príbeh jednej Zimy je názov rozpracovaného hudobno-dramatického projektu študentiek II.C triedy. Jeho príprave sme sa venovali priebežne počas celého školského roka na hodinách Tvorivej dramatiky. Keďže sa jedná o pomerne náročné predstavenie zložené zo scenáristickej, scénografickej, hereckej, choreografickej práce s tvorbou piesní, na jeho verejné prevedenie si musíme predsa len ešte chvíľku počkať.

Mgr. S. Janovičová

Veľmi som sa potešila keď sme začali pripravovať ozajstné predstavenie pre deti. Predtým sme hrali s bábkami, no teraz to bolo iné v tom, že sme mohli hrať tak naozaj. Dej bol o tom, že Pani Zima ukradla zlú Ježibabu so svojím pomocníkom Pavúkom detské prania. Bez týchto praní Pani Zima nemohla začať snežiť. Našťastie mala piatich šikovných pomocníkov, zimných kamarátov, ktorí jej pomohli tieto prania nájsť a aby boli všetky deti šťastné. Väčšina spolužiačok v predstavení účinkovala priamo vo svojich rolích a zvyšok – ako ja, Gabika a Hanka, sme sa podieľali na tvorbe kostýmov a scény. Vyrábali sme sukne pre vločky, kostým pre Pavúka, ktorý sa vydaril nad očakávania, domček pre Ježibabu a aj celú scénu. Pracovali sme spolu a navzájom sme si pomáhali. Mali sme možnosť sledovať dievčatá ako hrali, naučili sme sa napríklad ako správne hovoriť, vždy sa pozeráť na divákov do javiska, ako sa hýbať a nestáť na mieste. Tiež som pochopila, koľko práce a námahy je s prípravou takéhoto divadla. Celý príbeh bol vytvorený veľmi pútavo. Snažili sme sa zrealizovať ho v priebehu zimy, čo sa nám síce nepodarilo, preto to ďalšiu zimu skúsime zas.

K. Kuczmanová, II.C

Mojou úlohou Pavúka bolo zachrániť detské prania od zlej tetky Ježibabky, ktoré bola vlastne moja mama, no nik o tom nevedel. Celý čas sa o mňa starala, vychovávala ma, ale neľúbila. Ukradla všetky detské prania o tom, aby snežilo – a to sa mi nepáčilo. A vtedy sa stalo niečo, s čím nik nerátal. Zamiloval som sa! Do jej krásnych modrých očí a ligotavých rias. Bláznivá, múdra, hnedovlasá Vločka. Bol som odhodlaný spraviť pre ňu aj nemožné, vzoprel som sa a išiel za svojou mamou zachrániť detské prania pred zničením. Zlaté maličké potvorky deti mi mali pomôcť uhádnuť tri ťažké hádanky. Prania som získal a opäť som mohol uvidieť svoju Vločku a stať sa jedným zo Zimných kamarátov. Z čierneho pavúka z tmavých kútov sa stal snehobiely. Takto som si predstavila svoju časť. Pracovala som s textom, zháňala si rukavice. Postava Pavúka sa mi zdala málo využitá, pretože to vlastne on všetko zachránil. Mal by vystupovať častejšie, nie len v troch obrazoch. Láska medzi Pavúkom a Vločkou sa ukázala len v choreografii valčíka. Možno by sa ešte mohlo príbehom prelínať napríklad písanie listov pavúka s Vločkou, ktoré im bude odfúkavať Vetrinka Fifinka a podobne. Zistila som, že učenie sa textov naspamäť mi moc nejde. Improvizácia je najlepšia! Ale už viem, čo je to štronzo. Než túto hru odohráme pred deťmi, mám veľa nápadov, ako ju vylepšiť, aby sme všetci zo seba dokázali dostať čo najviac.

D. Felcánová II.C

